

سخن ثبوتی به مناسبت افتتاح دانشکده علوم رایانه، کلنگ‌زنی دانشکده علوم زمین، و کلنگ‌زنی دانشکده علوم زیست

۱۳۹۳/۳/۲۶

جناب آقای استاندار، حضرت آیت‌اله خاتمی، امام جمعه معزز و مکرم استان، و بزرگوارانی که دعوت ما را قبول فرموده‌اید و در این مجلس انس و الفت با ما شرکت فرموده‌اید، صمیمانه از طرف خود و همکاران دانشگاهی‌ام از حضورتان سپاس‌گزاری می‌کنم و خیر مقدم می‌گویم.

از بیست و سه سال پیش من و همکاران‌ام مشغول ساختن و پرداختن دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه- زنجان هستیم. الحمدلله محلی ساخته‌ایم که در بین دانشگاه‌های کشور شاخص است، نمود بین‌المللی دارد، فارغ‌التحصیلان‌اش در هر کجا هستند بدرد می‌خورند و هر کدام در حد بضاعت خود باری از دوش دیگران بر می‌دارند. در انجام این کار به پشتیبانی مصادر امور این شهر و دولت، و حمایت‌های مالی و معنوی افراد زیادی از این شهر و کشور مستظهر بوده‌ایم. خدا را شکر می‌کنیم.

آقای دکتر خالصی رئیس محترم دانشگاه بخشی از آنچه را داریم باستحضارتان رسانده‌اند. من تنها به بیان یک نکته اکتفا می‌کنم. این دانشگاه با دانشگاه‌های دیگر کشور متفاوت است و متفاوت خواهد ماند. این دانشگاه به مردم از هر طیفی که باشند احترام می‌گذارد و متقابلاً احترام می‌بیند. نمونه‌اش تابلوئی است که در ورودی دانشگاه مردم را دعوت می‌کند از دانشگاه فرزندان‌شان دیدن کنند. و نمونه احترام مردم به ما مشارکت در نگهداری آراسته پردیس ماست که شاهدش هستیم. علیرغم این که دیوار و در و دروازه نداریم تنها دو بار مختصر ناهنجاری دیده شده است. بار اول در حدود ۱۷-۱۸ سال پیش که یک حلقه شلنگ آبیاری گم شد. بار دوم در دو سال پیش که در سال‌های مهرورزی که مدیریت و تفکر متفاوتی در این‌جا حاکم بود و به حراست و حفاظت بهای بیشتر داده می‌شد از گل‌خانه قفل شده ماشین چمن‌زنی گم شد.

بنابراین از مصادر امور خواهش می‌کنم به ما تکلیف در و دیوار و نگهبان ۲۴ ساعته نکنند و انتظار نداشته باشند برای حفاظت یک حلقه شلنگ و یک ماشین چمن‌زنی صدها میلیون تومان هزینه کنیم و چندین نفر به نان‌خوران دولت بیفزاییم.

سخنی با هم‌شهریان خودم دارم. زنجان شهر کوچکی است. جاذبه‌های نگهداری افراد توانا را کم دارد. اگر می‌خواهیم بزرگ و توانا شویم زیرساخت‌های لازم برای بزرگ‌شدن را فراهم آوریم. دیروز در فرهنگستان به یک سخنرانی

گوش می‌دادم. چین و مشخصاً شانگ‌های از حدود ده سال پیش پی‌گیر آن است که دانشگاه‌هایش در رتبه‌بندی جهانی در بین پانصد دانشگاه برتر دنیا قرار گیرد و همین‌طور هتل‌هایش، بیمارستان‌هایش، رستوران‌هایش، پارک‌های تفریحی‌اش، میادین ورزشی‌اش، بازارچه‌های خرید و فروش‌اش و به یک سخن همه شئون زندگی اجتماعی و شهری‌اش را بتوان تصور کرد.

در دنیای امروز قوانین بازی عوض شده است. قناعت، کم ارزش دانستن دنیا و در حاشیه بودن با پیشرفت کردن و جلو افتادن هم ساز نیست.

بنده و همکاران دانشگاهی‌ام در این گوشه شهر سعی کرده‌ایم یک مرکز آموزشی و پژوهشی متفاوت و کم و بیش دارای استانداردهای جهانی درست کنیم و اگر بدائی به وجود نیاید انشاءالله در گسترش بیشتر و بهتر آن مصمم هستیم. شما هم شهریان عزیزم هم اگر دغدغه بهتری و نیک فرجامی این شهر و استان و ملأ این کشور را دارید سعی کنید چند بیمارستان خوب، چند مدرسه خوب، چند هتل چهار و پنج ستاره، چند ورزشگاه درجه یک، داشته باشیم. خمیر بی مایه فطیر است.

از این گفته‌های پراکنده می‌گذرم. چند آرزوی دیگر برای این دانشگاه دارم و کمک می‌طلبیم:

احداث مرکز فرهنگی دانشجویان با مساحت تقریبی ۲۰۰۰ متر مربع

احداث ساختمان مدیریت با مساحت تقریبی ۲۰۰۰ متر مربع

احداث ساختمان سبز بی کربن و بی‌پسماند برای پژوهشکده تغییر اقلیم و گرمایش زمین

احداث امکانات ورزشی برای دانشجویان شامل استخر سرپوشیده شنا، میدان‌های فوتبال و والیبال و مانند آن‌ها

و بالاخره احداث پارک دانش برای همگانی‌سازی دانش و تا کنون خانه ریاضی را با کمک‌های سخاوتمندانه سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان دائر کردیم و چند سالی هم شهرداری محترم کمک‌هایی برای اداره آن می‌کرده است.

در پایان سخنم بار دیگر از حضورتان سپاس‌گزاری می‌کنم.